

Neyðugt við skyn skynsamari stýrin stýring av fiskast fiskastovnunum

— Vit mugu lurta eftir teimum gomlu. Teir hava yvirlivað við hjallinum á sjónum. Vit mugu eisini lurta eftir teimum ráðgevandi stovnunum, sigur *Andrea Lervig* í greinini

Fáa vit sum frægst burtur úr fiskastovnunum, var heitið á seinasta fiskivinnutingi.

Hesin spurningur hevur síðan verið nógv frammi millum fólk og nógv hevur verið skrivað um henda álvarsama spurning. Stór semja tykist tó at vera um, at vit fáa ikki sum frægst burtur úr fiskastovnunum, og at fiskifloti okkara er ov stórur og harvið veiðitrýstið eisini. Øll eru samd um, at okkurt má gerast, men hvat og hvussu eru øll ikki líka samd um. Hóast vit hava Fiskivinnuráð — fiskivinnustjóra, og fiskifrøðingar, sum í langa tíð hava vist á, at flotin er ov stórur, so tykist sum um hetta verður ikki tiki til eftirtektar.

Sjálvt um prisurin í ár hevur verið hægri fyri ávisa frýstivøru, so minkar útflutningsvirðið í krónum, út við 200 mill. kr. Alsamt fáa vit at vita, at torført er hjá skipunum at fáa endarnar at røkka saman. So her er alt, sum talar fyri, at veiðitrýstið má og skal minkast, um grundarlagið fyri samfelagi okkara skal varðveitast.

Hjalti í Jákupsstovu fiskifrøðingur sigur, at vit ikki missa nakað av vektini, um fiskað verður við minni veiðitrýsti, og serliga um veiðitrýstið á ung-fiskin verður minkað. Hann ræður eisini til at

Andrea Lervig, flakakvinna, skivur

drýggja teir góðu árgangirnar. Í Sosialinum leygar dagin 21. november skrivur Pól Martin, vrakieftirlitsmaður í Fuglafirði,

nakrar viðmerkingar, júst til tilráðingina frá Hjaltu í Jákupsstovu, at vit mugu drýggja tað, sum svimur runt land okkara. Pól Martin sigur, at sjálvt í 1987, hvar nógv minni er fiskað enn undanfarin ár, so er álíkavæl oyðslað við hesum ríkidømi, tí, sigur hann, aftan á 14 dagar langan túr er elsti fiskurin als ikki matvøra.

Eg má so dyggiliga taka undir við Pól Martin í hesum. Sjálv havi eg staðið nógv ár á flakavirki og reinskorið. Eisini tey fram úr góðu árinu 1983 og 84. Av tí rok-fiskiskapinum, sum tá var, kann sigast, at nógv hundrad tons fóru fyri skeyti. Øll hoyrdu vit hvussu nógv fór aftur í

havið, tí trolíð ikki helt. Av tí sum kom upp á land mundi minsti parturin vera fyrsta floks. Harafturat kom so nógvur fiskur á øll flakavirkini í landinum, at sjálvt um arbeitt varð í døgndrift í langa tíð, so var eingin kjansur nakran tíð at arbeiða nýggjan fisk.

Úrslitið av, at allur hesin fiskur varð fingin upp á land uttan fyrilit, um eg so má siga, varð, at ein stórur partur, møguliga tann størsti, ikki var mannafeði, tá ið hann kom á solumarknaðin. Stutta tíð aftaná, so hoyrdist at ikki slapst av við upsa, tí so nógvur upsi var á marknaðinum.

Og sjálvandi, tá ið ov nógv av eini vøru er á marknaðinum, so fær tú heldur ikki tann pris fyri hana, sum hon er verd. Eg fari at loyva mær at ivast, hvat veruliga orsøkin var, at ikki slapst av við upsan tá.

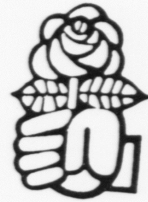
Ein jøvn tilgongd til virkini er ynskilig fyri øll virkir, og fyri fólk, sum arbeiðir á virkjunum. Henda tilgongd skuldi verið so jøvn, at fiskurin kundi verðið arbeiddur undan so hvørt, so vit kundu fingið eina vøru á marknaðin, sum verður kappingarfør. Fiskivinnan er grundarlagið fyri samfelagnum, tí má aðalmálið hjá politikarunum fyrst og fremst vera at vera við til at gera hetta grundarlag so trygt sum møguligt, so langt sum menniskjans vit nú eina ferð røkkur.

Sum sagt, eru vit rættliga væl fyri, tá ið hugsað verður um ráðgevandi stovnar hesum viðvíkjandi, men tað má lurtast eftir teimum. Á fiskivinnutinginum segði ein

eldri maður, at hann vildi ikki lopa, at eftirkomarar okkara skuldu arva grunnarnar í tí líki, sum hansara ættarlið gjørdi. Lurtað eigur at verða eftir teimum gomlu, teir hava yvirlivað við hjallinum á

sjónum, men uttan serkøna hjálp. Neyðugt er við skynsamari stýring av fiskastovnunum í størri mun enn higartil, vónandi øllum Føroya folki til gagns.

Andrea Lervig

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag

skipar fyri

Hugnakvøldi

í

Hornahúsunum

leygarkvøldið 12. dec., kl. 19.30
við nátturða og ymiskum undirhaldi.

Tekningarlisti liggur á Tlf. 14919,
16976 og 12890

Suðurstreymoyar Javnaðarfelag

Størsti parturin av fiskinum, sum kom í land rokárini 1983 og 84 var ikki mannafeði, skrivur Andrea Lervig